

Історія

Каплиця в лісі ("Вальдкаплиця") в Гессенвінкелі була освячена в неділю, 22 травня 1910 року. Вона була побудована в основному, включаючи дзвони, на пожертвування жителів Гессенвінкеля того часу, за проектом архітекторів Петера Юргена і Юргена Бахмана, котрі також розробили плани ратуші в Шенеберзі і Таборкірхи у Вільгельмсхагені, будівництво якої було завершено через півтора роки.

В той час над порталом церковних дверей на дерев'яній дошці був написаний так званий заклик Спасителя Ісуса як запрошення для всіх відвідувачів: "Прийдіть до Мене всі втомлені і обтяжені і Я дам вам відпочинок" (Матв. 11,25)

Каплиця отримала назву "Стукаючому Христу". Як назву , так і зображення вітварного образу (робота Хуго Шпіндлера) відсилають до уривка з Откровення Іоанна: " Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду́, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною. (Откр.3:20).

Каплиця пережила дві світові війни неушкодженою і достойно відсвяткувала п'ятдесятирічний ювілей з гостями і великою участю громади.

Наприкінці 1960-х років за рішенням тимчасово виконуючого обов'язків пастора та деяких членів церковної ради приходу "чудовий" розпис на двох фасадах апсиди, а також декоративні арки (див. фото 1910 року на вході) були радикально змиті та побілені. Вітварна частина поступилася місцем простому хромованому хресту. (Фото також на вході)

"Вальдкаплиця " була лише однією з чотирьох церков , що належали парафії Рансдорфа. Тут також знаходилися сільська церква "Дорфкірхе"(вона заново була освячена в 1887 році після пожежі 1881 року), "Таборкірхе" (1911) і "Віхернхайм" (1932). Так вийшло , що протягом десятиліть з фінансових причин нічого не вдавалося зробити для підтримки "Вальдкаплиці", тому вона все більше і більше руйнувалася, поки її використання стало неможливим. Двері каплиці на честь стуку Христа залишалися зачиненими. Насамкінець, церковна рада приходу прийняла рішення закрити "Вальдкаплиця" і більше не вкладати в неї кошти.

"Вальдкаплиця" була найменшою з чотирьох церков приходу і була схована в лісі...

Відступ: Під час освячення "Вальдкаплиці" в 1910 році ми знаходимося в районі Обербарнім, регіунсбезірк Потсдам, марка Брандербург, Прусія, далеко від воріт міста Кьопенік, ще далі від Берліна.

Занепад "Вальдкаплиці" збігається з часом існування НДР.

Відновлення каплиці відбулося після возз'єднання Німеччини.

"Вальдкаплиця" була врятована! Державний консерватор і член громади професор Хельмут Енгель дав поштовх до відновлення каплиці на початку 1990-х років за допомогою незвичайної концепції фінансування.

Роботи з реконструкції, що почалися в січні 1995 року фінансувалися, з одного боку, фондом Вольфганга Ланггута з грантом у 130 000 марок, а з іншого - пожертвуваннями приватних осіб та компаній. З іншого боку, ремонтні роботи стали можливими завдяки торговцям, які працювали в обмін на квитанції про пожертвування. Було створено комітет з відновлення колишнього виду каплиці, де були розглянуті і визначені окремі кроки.

Таким чином, за згодою органів охорони пам'яток, без підтримки регіональної церкви, церковного округу або державної влади, стало можливим крок за кроком відновити, "Вальдкаплицю".

28 вересня 1997 року відбулося урочисте подячне богослужіння з нагоди повторного освячення "Вальдкаплиці".

Приблизно з 1999 року "Друзі Вальдкаплиці" відзначали зростаюче пошкодження дерев'яних частин каплиці і частини внутрішнього оздоблення через нашествя комах.

У 2002 році за допомогою Фонду охорони історичних пам'яток було проведено реставрацію дерев'яних елементів, які за цей час значно постраждали від шкідників.